

CROSSING BORDERS

migracije i borbe migranata...

Transnacionalni Glasnik, 1 broj, Oktobar 2006

Legalizacija sirom Evrope ili zasto prostor Evrope treba pretvoriti u polje borbe za ostvarenje prava migranata...

Od Brisela kroz Pariz do Barselone, od Gotemberga kroz Hamburg do Rima i Atine skoro svude u Evropi danas vidimo jake borbe i kampanje migranata i izbeglica koji traze zakone kroz koje bi ostvarili svoju mogucnost za ostanak. Pre tacno deset godina pokret onih koji su 'bez papira' u Francuskoj smislio je slogan 'papiri za sve'. To je bio pocetak ciklusa novih borbi na podrucju Evrope. Svakako u razlicitim gradovima Evrope situacija se razlikuje u odnosu na pitanja kojima se bavimo. Tako da nekada je tesko prepoznati slicnosti izmedju na primer privremenog sezonskog radnika/privremene sezonske radnice koji/a je eksploatisan/a na poljima Andaluzije u Spaniji, izmedju 'legalnog' migranta/migrantkinje koji/a zivi i radi svaki dan unutar 'Euro-prostora'. Ili izmedju migranta/migrantkinje bez dokumenata koji/a radi teske i opasne poslove u Italiji, i na primer 'tolerisanog/e izbeglice' koji/a zivi u izolovanom kampu u Zapadnoj Nemackoj. A sta se desava sa realnostima migranata koji se nalaze u prihvatilistima zatvorenog tipe (detention centers) koji se nalaze u Poljskoj ili u Ukrajini ili ispred granice Ceute i Melile.

Migraciona politika Evrope je deo globalnog sistema a u isto vreme i model drugim zemljama za razvijanje restriktivnih imigracionih zakona i jace imigracione kontrole. Granice Evropske Unije su danas sve vise eksternalizovane prema istoku i jugu. Eksternalizacija podrazumeva da su sada drzave bivse Jugoslavije, Ukrajine, Maroka, Libija pa cak i Mauritaniya ukljucene u kontrolu granica Evrope. Prihvatilista za migrante zatvorenog tipa su

uspostavljena u svim ovim zemljama. Ovakav pristup ne samo da sprecava ulazak izbeglica i migranata unutar drzava Evropske Unije vec i promovise sistem 'selektivne inkluzije'. Upravo ovakav imigracioni sistem dovodi do eksploatacije 'ilegalnih' migranata a takodje dozvoljava ulazak 'legalnih' migranata samo u slucajevima dok oni pristaju da rade slabo placene poslove pod teskim radnim uslovima.

Borbe migranata dovode u pitanje ove oblike kontrole. Migranti se suprotstavljaju spoljnim granicama Evrope, a takodje socijalnim i legalnim 'granicama' unutar Evrope Unije (u odnosu na prava koja imaju ili namaju onda kada se nalaze unutar drzava Evropske Unije). Ovakav pristup migranata pokazuje da oni nisu samo 'ilegalni stranci' kako su cesto nazivani ili pak jeftina radna snaga koju je lako deportovati, kako su cesto tretirani. Migranti su politicki subjekti koji se bore za svoju slobodu i pravo da ostanu u zemlji u kojoj se nalaze. Amnestije za legalizaciju boravka migranata po celom svetu nisu bile predlozene od strane 'prosvecenih' sluzbenika institucija drzave vec su bile predlozene od strane migranata putem kampanja i raznih drugih akcija koje vode svuda u svetu. Mi verujemo da zahtevi koji su namenjeni nacionalnim vladama i institucijama nisu vise dovoljan vid borbe protiv imigracionih propisa. Ono cemu treba da tezimo je nova politicka borba koja ce direktno biti usmerena ka Evropskim institucijama i koja ce zahtevati legalizaciju migranata sirom Evrope. Nas zahtev mora da bude konacna legalizacija migranata, a ne sistem koji sam po sebi produkuje 'ilegalnost'. Takodje ovaj zahtev mora da zagovara kraj izmedju neraskidive veze koja je uspostavljena izmedju boravisne dozvole i radnih ugovora, a sve kako bi se

izbegli teski i eksploatatorski radni uslovi na koje su migrant cesto primorani.

Uz izgovor da su nastali kako bi sprecili nedozvoljene oblika migracija, Evropska Unija zapravo 'vodi rat' protiv slobode kretanja ljudi. Upravo zbog toga pros-

tor Evrope mora da bude pretvoren u polje borbe za prava migranata. Ukoliko zaista verujemo da 'Niko nije ilegalan' koju god granicu da je on/ona presao/la, unutar Evrope ili izvan Evrope, onda svako mora da bude legalan unutar citavog prostora Evrope.

Od Varsave u Poljskoj do Nouakchott-ua u Mauritaniji 7 Oktobar 2006: Transnacionalni Dan akcije protiv kontrole migranata

Poziv za akciju i sama akcija predvidjena 7og Oktobra je vazan korak u zajednickom otporu protiv nehumane imigracione politike. Svakako tokom ove akcije sve grupe koje u istoj ucestvuju ce akcent staviti na svoje lokalne i nacionalne situacije. U isto vreme ova mobilizacija ima jako vaznu transnacionalnu dimenziju. Aktivisti iz Istocne Evrope ce protestovati ispred kancelarije Frontex-a u Varsavi, dok ce na pres konferenciji u Nouakchott-u kriminalizacija migracija biti kritikovana. Od Londona do Atine, Hamburga i Barselone odrzavace se simultane akcije i demonstracija u preko hiljadu gradova sirom Evrope. Veoma znacajno je to da su aktivnosti najavljene i u Maroku, Tunisu i Beninu. Stavise mnoge organizacije iz razlicitih Africkih gradova su se prikljucile pozivu na ucestvovanje u demonstracijama protiv imigracione kontrole. Na taj nacin veoma prakticna saradnja na relaziji Evropa – Afrika 'from bellow' ce biti ostvarena 7og Oktobra.

Od Bamaka kroz Atinu do Rabata...

U Januaru 2006-te prvi vazan sastanak Africkih i Evropskih organizacija je odrzan u Banaku na Maliju unutar Svetskog Socijalnog Foruma. Posle tog sastanka poziv s Bamaka je publikovan isticuci veoma kritican stav prema migracionoj policiji Evrope. Tokom Maja, motivisani ovim pozivom, tokom Evropskog Socijalnog Foruma u Atini, zajednicki treci dan

akcije je dogovoren unutar skupa koji se bavio migracijom. Prva akcija koja se ticala migracije se dogodila u Januaru 2003 sa fokusom na legalizaciju i prihvatilista za migrante. Drugi dan akcije se dogodio u Aprilu 2004 sa fokusom na slobodu kretanja. Glavne teme 7og Oktobra ce biti proslogodisnja desavanja u Ceuti i Melili kao i takozvana externalizacija kontrole migranata.

Krajem Juna 2006 u Rabatu, paralelna konferencija je organizovana u odnosu na Evropsko-Africki samit. Na toj konferenciji poziv za ucestvovanje 7og Oktobra je potpisan od strane velikog broja organizacija i inicijativa iz Afrike. Izazov koji je pred nama je da u narednih nekoliko meseci pa cak I godina konsolidujemo i razvijemo kontakte i produbimo uspostavljenu saradnju. Ukoliko nam je cilj da dodjemo da prakticnih rezultata tj. ako zelimo da se suprotstavimo sirenju Evropskog modela imigracione politike na Africki kontinent onda je potrebno da razvijamo mrezu svih onih koji se bore za prava migranata na globalnom nivou.

Sta je 'Frontex'? Zasto je organizovan Africko-Evropski samit u Rabatu?

Od proste godine militarizacija imigracione politike Evropske Unije je dobila novo sredstvo – Frontex. To je ime nove Evropske agencije za kontrolu granica sa bazom u Varsavi. Frontex je otpoceo svoju prvu aktivnost sirom obale Zapadne Afrike sa ciljem da koordinise i intenzivira kontrolu uz pomoc brodova i aviona kako bi sprecio sve one koji iz Afrike na brodu pokusavaju da dodju do Evrope. Do danas (Septembar 2006) to je bilo sa malo uspeha s obzirom da svakodnevno novi brodovi stizu do Kanarskih ostrva sa sve vise ljudi na njima od kojih su neki otpoceli 'putovanje' cak od Mauritanije ili pak Senegala sto je preko 1200 km dalje od Kanarskih ostrva. Tokom poslednjih meseci preko hiljade ljudi se udavilo tokom puta do Kanarskih ostrva ili je umrlo od gladi ili zedji narocito zato sto je vecina rizikovala da putuje na novoj ruti, usled intenzivirane kontrole granica, koja je opasnija od one koja krece od Gibraltara.

Evropske vlade stavljaju sve veci pritisak na Africke zemlje kako bi iste implementirale njihovu nahumanu politiku prema imigraciji. Nagde pocetkom Jula 2006 takozvani Africko-Evropski samit o migraciji i razvoju je organizovan u Rabatu prvenstveno sa idejom da pritisne Africku vladu da usvoji jaci sistem o imigracionoj kontroli. Ideja koja se nalazi iza toga je ta da Zapadne i Istocne Africke zemlje treba da sprece dolazak migranata na putu do Evrope i pomognu pri deportaciji istih u pustinju ili zemlje pod-Sahare. Stoga vlade drzava Evropske Unije snose najveću odgovornost za smrt hiljade ljudi koji su na putu od Afrike do Evrope izgubili zivot u poslednjih nekoliko godina. Ono sto se u Africi dogadja je jedna vrsta 'rata' protiv migranata i izbeglica. Prethodno pomenuta jedinica Fortex je samo jedan element/sredstvo tog 'rata' koji ima za cilj razaranje (novih) ruta koje migranti koriste prilikom svog bega.

Migracije i Borbe za Migraciju...

Na ovoj strani smo skupili i predstavili fragmente pokreta migranata i njihovih borbi u nekim od Evropskih i Africkih zemalja. Naravno različite realnosti migranata u tim zemljama nikada ne mogu verno biti prikazane u samo nekoliko recenica. Ali ono što nam je ovde cilj jeste da ovom prikazima ukazemo na mnoštvo različitih kampanja i aktivnosti koje se ticu prava migranata. Takođe, cilj nam je da podržimo međusobnu razmenu kako bi konacno nasli zajednicku transnacionalnu perspektivu o odnosu na migraciju i prava migranata. I ako pogledamo ogromnu mobilizaciju u gradovima Amerike tokom prethodnih meseci prepoznaćemo jos jednom globalne dimenzije ovog pokreta za borbu za ostvarenje slobode kretanja.

Belgija: Prošle godine u Belgiji je prepoznat poseban tip akcije i protesta migranata bez dokumenata koji se sastojao od okupacije crkava do strajkova gladju. Hiljade crkvi je bilo okupirano, a protestanti su kao glavni zahtev imali bezuslovnu regularizaciju. U pocetku država je preцениla dinamiku ovog otpora i bez da je unela izmene u zakon u praksi je dozvolila i dodelila dokumente skoro svim avganistanskim izbeglicama koje su prve počele sa strajkom gladju. U nekoliko slucajeva vlasti su se poslužile represijom (najmanje iz dve crkve demonstranti su bili isterani), a takođe su se služili i zestokom retorikom kao na primer 'država ne sme biti ucenjivana'. Na kraju su ipak morali da prihvate zahteve demonstranata. Ovo na zalost nije bilo dovoljno za pokret 'bez papira' koji zahteva izmenu zakona kako bi se definisali jasni i transparentni kriterijumi za sve.

Francuska: Zajedno sa zakonom koji je ustolicio 'izabrane oblike migracije' tj. dozvolio odredjene oblike radne migracije a zabranio odnosno otežao tzv. 'nepakene oblike migracija' kao na primer kretanje azilanta i njihovih porodica, cirkular od Februara 21og 2006 doveo je do toga da se svi oni bez papira osecaju kao da su zarobljeni. Takođe država je pokušala da deportuje decu iz porodica bez papira zajedno sa ostalim članovima porodice. Pre skoro godinu i po široka mreza asocijacija je mobilisana: krijuci decu, lansirajuci kampanje, sprecavajući deportacije migranata na aerodromina (u nekoliko navrata ova akcija je uspela da spreči deportacije). Tokom demonstracija protiv zatvaranja migranata u prihvatilista zatvorenog tipa, oko 100 migranata bez papira okupiralo je na mesec dana praznu kancelariju koja se nalazila blizu Tolbiac Univerziteta. Tamo su migranti bili podržani u svojim zahtevima od strane studenata, a takođe su uzeli ucesce u nekoliko demonstracija, diskusija i skupova na temu

radna neizvesnost (precariousness) i pitanja migracije. 1000 is Cachana koji su okupirali Univerzitet u Cachanu za poslednje cetiri godine su bili proterani 17og Avgusta 2006. Bez obzira na to oni su nastavili dalju okupaciju.

Nemacka: 22/4/06: 'Pravo na ostanak' je bio zajednicki zahtev demonstracija organizovanih simultano u razlicitim gradovima u kojima je u svakoj demonstraciji. ucesce uzelo oko 100 ljudi. 1/5/06: Radna neizvesnost i migracije je naslov konferencije koja je organizovana u Hamburgu u vreme kada je organizovana Euromayday parada u kojoj je ucestvovala oko 2000 ucesnika. 2/5/06: Aktivisti su okupirali krovove administrativne zgrade koja se nalazi unutar kampa za deportaciju u Bramsche. Anti-rasisticke mreze i samo-organizovane grupe izbeglica nastavljaju kampanje protiv kampova i deportacija migranata zahtevajuci pravo na ostanak (www.nolager.de).

Italija: Poslednjih godina migranti i anti-rasisticki pokret u Italiji nastavljaju borbu u svim vaznijim gradovima protiv Bossi-Fini zakona. Protesti protiv prihvatilista zatvorenog tipa koji drže migrante proširili su se od severa do juga. Izbeglice i azilanti su zahtevali zakon kojim se garantuje njihov status koji jednostavno ne postoji u Italiji. Kako se liderski potencijal migranata razvijao novi oblici organizovanja su nastajali. Sa jedne strane unije su napravljene izmedju migranata i radnika koji rade u teskim radnim uslovima. Sa druge strane oformljene su mreze nekoliko organizacija i grupa migranata po principu njihove autonomije i liderstva. Posle velikih demonstracija koje su organizovane 3 Decembra 2005 kada je 30 000 migranata izaslo na ulice Rima jos jedna inicijativa je organizovana proslog Jula ispred kancelarije Ministarstva Unutrasnjih. Tada su migranti jasno istakli svoje zahteve novo izabranoj vladi: razdvajanje radnog ugovora od boravisne dozvole, zatvaranje svih prihvatilista za strance i konacna legalizacija statusa koja nije ogranicena platom ili radnim usovima.

Maroko: 24 Jul 2006: Pod-Saharske izbeglice su se skupile ispred kancelarije UNHCR-a i njih 27 je uslo u katolicnu crkvu u Rabatu. Oni su zahtevali da im se prava koja imaju kao izbeglice prepoznaju, da im se pruži zastita i podrška od UNHCR-a, narocito onima koji su najugroženiji – zene i deca baz zato sto im Maroko ne daje mogucnost da se integrisu u drustvo. Takođe, izbeglice su zahtevale pravo na odlazak u trecu zemlju. Policija ih je na brutalan nacin izvela iz crkve a dve

osobe koje su podrzavale izbeglice su uhapsene. Posle nekog vremena uhapsene osobe su pustene.

Mauritanija: 31 Avgust 2006: Mladi ribari u pratnji njihovih sestara i majki su protestovali protiv konstantne kontrole i harasmenta kojim su izloženi kao i protiv konfiskacije njihovih brodova od strane obalske straze Mauritanije preteci da ukoliko pritisci ne prestanu ribari ce prestati da placaju dozvolu koju im drzava izdaje za brodove. Takodje ukoliko se nista ne promeni oni ce emigrirati. Samo dve nedelje pre toga vlada Mauritanije je primila patrolne brodove, avione i helikoptere od Evrope Unije kako bi sprecili migrante koji odlaze na Kanarska ostrva.

Mali: 26 Avgust 2006: Na 10-ogodisnjicu proterivanja i deportacije migranata bez papira iz crkve Saint-Bernard u Parizu, ljudi su pokusali da naprave demonstracije na 'Mestu slobode' ispred gradske skupstine u Bamaku ali na zalost policija je dosla i rasterala vecinu onih koji su se okupili. Policija je takodje uhapsila i dvoje demonstranata. Posle protesta koji je organizovan ispred policijske stanice protiv hapsenja demonstranata, isti su bili pusteni. Ocgledno je da vlada Malija ne zeli nikakve javne akcije koji se ticu deportacija migranata upravo zato sto je tokom Avgusta vlada prihvatila tajnu deportaciju 160 migranata sa Kanarskih ostrva.

Senegal: 2 Jun 2006: Migranti koji su bili deportovani sa Kanarskih ostrva blokirali su auto-put koji vodi iz Dakara kako bi protestovali protiv deportacija i zahtevali da letovi na kojima se nalaze deportovani migranti budu ukinuti. Vlada Senegala je na neko vreme zaustavila takve letove, a takodje je odbila morske i vazdusne partole koje je ponudila Evropska Unija. Od kraja Avgusta medjutim vlada Senegala je prihvatila zajednicke partole sa Evropskom Unijom (verovatno u razmenu za novac koji je dobila za razvoj zemlje tzv. 'development aid').

Svedska: Mreza 'fluktingamnesti 2005' je vodila kampanju za amnestiju oko 30 000 izbeglica cija je aplikacija za azil bila odbijena od strane Svedskih imigra-

cionih institucija, a koji su iz raznih razloga ipak odlucili da ostanu u zemlji. Kao posledica ove kampanje privremeni zakon je bio predstavljen koji je dozvolio da sve pritvorene izbeglice budu pustene iz prihvatilista. Do danas polovina pomenutih izbeglica je dobila dozvolu da ostane. Medjutim kako je privremeni zakon istekao 31og Marta mreza je odlucila da obustavi kampanju koju je vodila i da otpocne novu.

Ukrajina: Aktivisti organizacije No Border – Kiev u Februaru 2006 lansirali su kampanju protiv deportacije Uzbekistanaca koji su podneli zahtev za azil. 11 izbeglica obratilo se vlastima Ukrajine trazeci azil medjutim izbeglice su odmah su bile deportovane nazad u Uzbekistan gde su pritvoreni a njihova sudbina do danas ostaje nepoznata. Aktivisti No Border – Kiev zajedno sa izbeglicama iz uzbekistanske zajednice kao i sa raznim aktivistima/kinjama za ljudska prava iz razlicitih organizacija organizovali su veliki broj ulicnih protesta kombinujuci proteste sa medijskim kampanjama, obracajuci se vladi zvanicnim putem i pritiskajucu Ministarstvo Pravde da prepozna da je deportacija izbeglica bila nezakonita. Kako cilj kampanje jos uvek nije ostvaren ista se nastavlja.

Engleska: Prethodne godine Engleska je dozvela veliki broj akcija organizovanih od strane migranata i izbeglica. Akcije, inicirane od strane samo-organizovanih migranata i izbeglica kao na primer onih koji su zatvoreni unutar prihvatilista koji se strajkom gladju bore za poboljsanje uslova u nekoliko slucajeva su, ka na primer u slucaju Colnsbrook u Londonu u Aprilu, dovele do demonstracija ispred samih centara. Sto se tice borbe migranata za radna mesta i uslove rada akcije migranata su se razvile. Kao znacajan primer treba izdvojiti kampanju 'Pravda za cictace/ice' koja je organizovana u londonskom metrou kao i u citavom gradu. Umrezavanje i komunikacija koja se razvija daje veliku vidljivost borbi migranata a takodje prostor da se cuju pozivi nevladinih organizacija, zajednica, i sindikata koji zagovaraju da se pitanje regularizacije ponovo otvori.

Sta 'Prelazeci Granice' zeli da postigne? O ovom glasniku...

'Crossing Borders' je pokusaj da se ostvari i poboljsa transnacionalna komunikacija. Nas cilje je da konsolidujemo i prosirimo mreze koje se bave migracijama u Evropi i van Evrope. Mi ne ignorisemo razlicitosti u kontekstima unutar kojih se borbe za prava migranata odvijaju vec smo ubedjeni da je neophodno da premostimo te razlike kao i da o njima razgovaramo – i te 'granice' treba da predjemo. Mi smo podstaknuti i motivisani da postanemo 'jedno' ne samo kroz razmenu informacija i iskustva koje imamo vec pre svega kroz borbu protiv istog globalnog apartheida i imigracionog recima. U borbi za zajednicke zahteve slobode kretanja i prava na boravak.

Ovaj glasnik se bavi pitanjem migracije i borbama migranata, imajući u vidu sve njihove razlicitosti. U svakom broju mi cemo predstaviti mnoštvo protesta i kampanja kao i socijalnih i politickih borbi koje se desavaju na razlicitim lokacijama. Iz tog razloga vas pozivamo sve ako ste u mogucnosti da doprinesete ovom projektu i da posaljete u nekoliko recenica vase iskustvo u odnosu na migraciju i borbe migranata. Siroko ucesce je osnovno za razvoj ovog glasnika. Takodje kako pratimo visejezicni pristup svaka pomoc u prevodu nam je neophodna. Ovo je projekat koji se sprovodi putem interneta, a najvaznije je da su nasi koncepti decentralizovani putem printanih primeraka koji su kopirani i distribuirani razlicitim zajednicama migranata. 'Crossing Borders' je inicijativa Frasanito Mreze i mi planiramo da ovakve glasnike izdajemo svaka tri do cetiri meseca. Svakako ovaj glasnik savisi od informacija koje od vas dobijemo kao i od vaseg ucesca u ovom poduhvatu. Sa tim u vezi mi vas pozivamo da podrzite ovaj glasnik svojim idejama i informacijama.

Kontakt: frassainfo@kein.org Website: http://www.noborder.org/crossing_borders/